

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีสมรรถนะที่เน้นกระบวนการทางสังคม เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์สปีลของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

รณชิต อภัยวาทีน^{1,*}, เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ², วิไลภรณ์ วิชญาวัฒน์³, ลำไย สีสยามาตย์⁴

¹สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

²⁻⁴สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

Received: 22 March 2024

Revised: 14 May 2024

Accepted: 2 June 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีสมรรถนะที่เน้นกระบวนการทางสังคมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์สปีลของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และ (2) ศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน การดำเนินการวิจัยและพัฒนา แบ่งเป็น 2 ระยะ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 แผนการเรียนศิลป์ภาษา โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบทดสอบ (2) แบบประเมินทักษะการสื่อสาร (3) แบบประเมินซอฟต์แวร์สปีล ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการแก้ปัญหา และ (4) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน สถิติทดสอบทีและค่าความก้าวหน้าสัมพัทธ์ ผลการวิจัย พบว่า (1) รูปแบบการเรียนการสอน ที่พัฒนาขึ้น มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน 3) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน และ 5) ปัจจัยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ (2) ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าสัมพัทธ์ของทักษะการสื่อสารเท่ากับ 51.85 ซอฟต์แวร์สปีลด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น เท่ากับ 54.64 มีพัฒนาการอยู่ในระดับสูง และด้านการแก้ปัญหา เท่ากับ 37.15 พัฒนาการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ ทฤษฎีสมรรถนะ รูปแบบการเรียนการสอน ซอฟต์แวร์สปีล ทักษะการสื่อสาร

* ผู้ประสานงานหลัก; อีเมล: 61501339@up.ac.th

The Development of Instructional Model Based on Social Constructivism to Enhance Communicative Skills and Soft Skills of Grade 12 Students for Learning English Subject

Ronnachit Apaivatin^{1,*}, Ketsaraphan Punsrigate², Wilaiphorn Witchayawat³,
Lumyai Seehamat⁴

¹Department of Curriculum and Instruction, School of Education, University of Phayao

²⁻⁴Department of Curriculum and Instruction, School of Education, University of Phayao

Received: 22 March 2024

Revised: 14 May 2024

Accepted: 2 June 2024

Abstract

This research objectives were (1) to develop the instructional model based on Social Constructivism to enhance communicative skills and soft skills of Grade 12 students for learning English subject and (2) to study the effective results of using this instructional model. This research and development consisted of two phases. The samples were 35 students of Grade 12 at Kowittamrong Chiang Mai School studying in language arts program in academic year 2023, selected by using purposive sampling. The instruments were (1) the Achievement test, (2) the Communicative skills assessment form, (3) the Collaborative skills and Problem-solving skills assessment form, and (4) the Attitude towards the instructional model questionnaire. The data were analyzed by using mean, standard deviation, coefficient of variation, t-test one sample, and relative gain scores. The research results revealed that (1) the developed instructional model consisting of five elements which were 1) the principle, 2) the objective, 3) the learning activity, 4) the evaluation, and 5) the supporting factors in the learning activity, and (2) The students, had a higher score than before teaching with it significantly at 0.05. Moreover, these students had relative gain scores in communicative skills at 51.85, soft skills in collaborative skills at 54.64 with high progress level, and problem-solving skills at 37.15 with moderate progress level. Also, the students' attitude towards learning according this instructional model was at the highest level.

Keywords: Social Constructivism, Instructional Model, Soft Skills, Communicative Skills

* Corresponding Author; E-mail: 61501339@up.ac.th

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกยุควิทยาการและสังคมแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการพัฒนา ทำให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ มีการเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย และส่งอิทธิพลถึงกัน เครื่องมือในการเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญคือ “ทักษะการสื่อสาร” โดยเฉพาะ “ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ” ถือเป็นตัวกลางสำคัญในการเข้าถึงข่าวสาร เป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทียบเท่าระดับนานาชาติ จึงเป็นการยกระดับความสามารถด้านภาษา (Language Proficiency) และเป็นพันธกิจที่สำคัญของการพัฒนาการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพทั้งด้านทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Characteristics) และสมรรถนะ (Competency) ที่สำคัญต่อการเป็นประชากรโลก (Global Citizen) ในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มุ่งให้เกิดการปรับปรุงหลักสูตรและนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพและการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรตามความต้องการของผู้เรียนชุมชนท้องถิ่นและสังคม รวมถึงการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Office of the Education Council, 2017)

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นหนึ่งในเป้าหมายของการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในประเด็นการพัฒนาภาคผลิตและบริการ เพื่อพัฒนาประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต (Thailand Education Reform, 2018) ผู้เรียนต้องมีระดับความสามารถการใช้ภาษาและสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนให้อยู่ในระดับที่สามารถสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษได้ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) (Office of the Basic Education Commission, 2015) อย่างไรก็ตาม ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยของประชากรไทยอยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก เป็นผลมาจากความล้มเหลวของการจัดกิจกรรมเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้หรือสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้แต่ขาดความคล่องแคล่ว ความถูกต้อง ความแม่นยำ และภาษาศาสตร์สังคม (Intakaew, 2017; Kochasit et al., 2017) ผู้สอนพึงให้ความสำคัญกับวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มุ่งเน้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสารตามระดับความสามารถทางภาษาผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Savignon, 1983)

อีกทั้งยังสัมพันธ์กับวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ในปัจจุบันที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและการทำงานร่วมกับผู้อื่นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและการทำงานร่วมกับผู้อื่นยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ที่มีคุณลักษณะที่ดีตามความต้องการขององค์กรและตลาดแรงงานในปัจจุบัน สำหรับการส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดทักษะหลาย ๆ ทักษะพร้อมกัน จึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับทัศนะของ Han (2011) Ravindran and Bandara (2015) Mtsweni Home and Ven de Poll (2016) และ Wongyai and Patpon (2019) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามเนื้อหาและสาระการเรียนรู้แล้ว ผู้สอนมีความจำเป็นต้องบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ที่

หลากหลายที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดซอฟต์แวร์สกิล (Soft Skills) ไปพร้อม ๆ กัน ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมซอฟต์แวร์สกิลที่เป็นหัวใจสำคัญที่สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและราบรื่น ประสบความสำเร็จในด้านการงานและการดำเนินชีวิตในปัจจุบันและอนาคต (Bronson, 2007; Brook et al. 2008; Schneider, 2015)

ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของปรับเปลี่ยนและออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะที่พร้อมและตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ มากกว่าการจัดการศึกษาตามความพร้อมของสถานศึกษา (Office of the Education Council, 2019) ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีสรณนิยมที่เน้นกระบวนการทางสังคม (Social Constructivism) เป็นฐาน มุ่งส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและซอฟต์แวร์สกิลด้านต่าง ๆ ตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียนไปพร้อมกัน อันสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองแห่งศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะไปใช้ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง สามารถดำรงตนตามสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วได้อย่างสมบูรณ์และมีคุณค่า ด้วยการใชรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

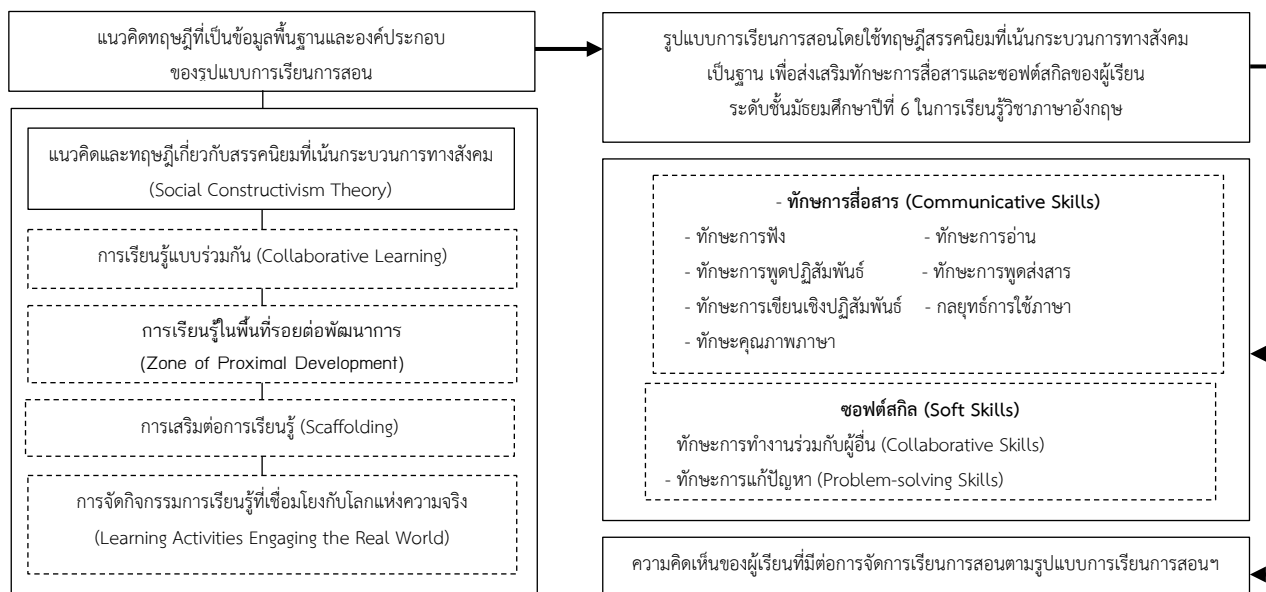
1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีสรณนิยมที่เน้นกระบวนการทางสังคมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์สกิลของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีสรณนิยมที่เน้นกระบวนการทางสังคมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์สกิลของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีในการสนับสนุนรูปแบบการเรียนการสอนฯ อย่างสังเขป โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีสรณนิยมที่เน้นกระบวนการทางสังคมของ Lev Vygotsky ที่เน้นส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ที่มีความหมายของผู้เรียนที่เกิดจากการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 หลักการ ดังนี้ (1) การเรียนรู้แบบร่วมกัน (Collaborative Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของผู้เรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ กระบวนการกลุ่ม การลงมือปฏิบัติ การแก้ปัญหาและการประเมินการทำงานกลุ่ม ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม (2) ช่วงของพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ผู้เรียนที่มีระดับพัฒนาการต่ำกว่าพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ จำเป็นต้องได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับผู้อื่นและประสบการณ์ จากการมีปฏิสัมพันธ์กันในสังคม ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือ ชี้แนะและแนะนำในบริบททางภาษาและวัฒนธรรมร่วมกับผู้สอนหรือเพื่อนที่พัฒนาการมากกว่า (3) การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นวิธีการช่วยเหลือ แนะนำ อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนในขณะที่ยังเรียนกำลังแก้ปัญหาหรือเรียนรู้สิ่งใหม่ ผู้สอนสร้างและกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และคิดแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่อย่างเป็นขั้นตอน และ (4) การจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับโลกแห่งความจริง (Learning Activities Engaging the Real World) เป็นการเรียนรู้ในบริบทที่มีความหมายและพัฒนาจากสภาพชีวิตจริงที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ ปัญหา หรือเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ผู้เรียนได้สำรวจความสนใจ ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้อย่างแท้จริง พัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 จากการลงมือปฏิบัติ คิดแก้ปัญหา สร้างสรรค์และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีตรรกนิยมที่เน้นกระบวนการทางสังคมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ
2. รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีตรรกนิยมที่เน้นกระบวนการทางสังคมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิผล โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของทักษะการสื่อสารของผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และระดับพัฒนาการของทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์ของนักเรียนที่สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development)

ประชากรและตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2,888 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 14 คน ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) จำนวน 128 คน และผู้ปกครองผู้เรียน จำนวน 2,888 คน ของโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งหมด 14 โรงเรียน

ตัวอย่าง ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 339 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 14 คน ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) จำนวน 128 คน และผู้ปกครองผู้เรียน จำนวน 339 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 820 คน วนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970) กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95%

ระยะที่ 2 การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

ประชากร คือ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้องเรียน ผู้เรียนทั้งสิ้น จำนวน 102 คน

ตัวอย่าง คือ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 แผนการเรียนศิลป์ภาษา โรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 35 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์สกีล (Soft Skills) มีผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน และมีค่าความเชื่อมั่นสอดคล้องภายในโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.96 โดยผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ใช้แบบประเมินคุณภาพเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จากนั้นนำมาแปลผลความหมายตามเกณฑ์ พิจารณาคุณภาพเครื่องมือจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 ถือว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ (Nillapun, 2015) ใช้สำหรับรูปแบบการเรียนการสอน และเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ส่วนเครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ใช้แบบประเมินคุณภาพค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาคุณภาพค่าความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพสอดคล้องและเหมาะสมนำไปใช้ได้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2559)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ที่พัฒนาขึ้นกับตัวอย่าง โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 6 รหัสวิชา อ33202 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโกวิทจรัสเชียงใหม่ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 8 ชั่วโมง
รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Index: PNI Modified) (Wongwanit, 2015) พบว่า ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์สเกลของผู้เรียน มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในภาพรวมเท่ากับ 0.33 ซึ่งมีค่ามากกว่าที่กำหนด ($PNI_{modified} = 0.30$) แสดงให้เห็นว่า มีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ซอฟต์แวร์สเกลที่มีค่าดัชนี มากกว่า 0.30 มีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริม ได้แก่ (1) การสื่อสาร มีค่าดัชนี เท่ากับ 0.45 (2) การแก้ปัญหา มีค่าดัชนี เท่ากับ 0.39 และ (3) การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีค่าดัชนี เท่ากับ 0.33 ตามลำดับ และซอฟต์แวร์สเกลที่มีค่าดัชนี น้อยกว่า 0.30 มีความต้องการจำเป็นในระดับไม่มากนัก ได้แก่ (1) การคิดวิเคราะห์ มีค่าดัชนี เท่ากับ 0.28 (2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีค่าดัชนี เท่ากับ 0.28 และ (3) ภาวะผู้นำ มีค่าดัชนี เท่ากับ 0.25 ตามลำดับ

2. ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีสมรรถนะที่เน้นกระบวนการทางสังคมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์สเกลของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยนำผลการวิจัยจากระยะวิจัย 1 มาใช้ข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ (1) รูปแบบการเรียนการสอน (2) คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน (3) แผนการจัดการเรียนรู้ และ (4) เครื่องมือประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

3. วิเคราะห์ข้อมูลด้านทักษะการสื่อสาร ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน (C.V.) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test one sample)

4. วิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การประเมินซอฟต์แวร์สเกล (Soft Skills) ด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นและด้านทักษะการแก้ปัญหา และการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าความก้าวหน้าสัมพัทธ์ (Khanjanawasee, 2016)

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1 หลักการ เป็นหลักการที่เน้นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการสร้างความรู้ที่มีความหมายและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการสื่อสาร ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านการแก้ปัญหา

1.2 วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงและสร้างองค์ความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ จนเกิดทักษะการสื่อสารและซอฟต์แวร์สเกล

1.3 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5Cs Model ได้แก่ ขั้นที่ 1 ตรวจสอบความรู้เดิม (Checking Prior Knowledge: C₁) ขั้นที่ 2 ผสานความรู้ใหม่ (Connecting with New Knowledge: C₂) ขั้นที่ 3 ร่วมกันแก้ปัญหา (Collaborative Problem-Solving: C₃) ขั้นที่ 4 ร่วมกันนำเสนอและอภิปราย (Collaborative Presentation and Discussion: C₄) และขั้นที่ 5 ประยุกต์ใช้อย่างเข้าใจ (Comprehensive Application: C₅)

1.4 การวัดและประเมินผล วิเคราะห์จากผลการประเมินที่ได้จากการทดสอบ การประเมินทักษะการสื่อสาร การประเมินซอฟต์แวร์สื่อด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและด้านการแก้ปัญหา และวัดความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน

1.5 ปัจจัยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการประเมินร่างรูปแบบการเรียนการสอนฯ คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ และเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า (1) ร่างรูปแบบการเรียนการสอนฯ มีผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$, S.D.= 0.08) และด้านความสอดคล้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D.= 0.00) (2) คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ มีผลการประเมินภาพรวมด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D.= 0.00) (3) แผนการจัดการเรียนรู้ มีผลการประเมินภาพรวมด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D.= 0.15) และด้านความสอดคล้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D.= 0.14) (4) เครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนฯ ได้แก่ 1) แบบทดสอบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.39 – 0.73 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.33 – 0.92 2) แบบประเมินทักษะการสื่อสาร แบบประเมินซอฟต์แวร์สื่อด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและด้านการแก้ปัญหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 และ 3) แบบวัดความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนฯ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00

2. ประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ ผลการประเมินระดับซอฟต์แวร์สื่อด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและด้านการเรียนการสอนฯ และผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนฯ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนของทักษะการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ

คนที่ (n=35)	คะแนนทักษะการสื่อสาร (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		ผลต่าง คะแนน	ร้อยละ ความก้าวหน้า สัมพัทธ์	แปลผล
	ก่อนใช้รูปแบบการเรียน	หลังใช้รูปแบบการเรียน			
	การสอนฯ	การสอนฯ			
รวม	545	874	329	2300.42	
$\bar{X}$	15.57	24.97	9.40	65.14	สูง
S.D.	2.79	1.85			
C.V.	0.18	0.07			

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฯ มีทักษะการสื่อสารสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ โดยคะแนนหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 24.97 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.85 มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน เท่ากับ 0.18 และคะแนนก่อนใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.57 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.79 มีค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน เท่ากับ 0.07 ทั้งนี้ มีค่าเฉลี่ยของผลต่างคะแนน เท่ากับ 9.40 และมีค่าเฉลี่ยของร้อยละความก้าวหน้าสัมพัทธ์ เท่ากับ 65.14 มีพัฒนาการในระดับสูง

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ

5 Cs Model	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
ก่อนใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ	35	15.57	2.79	25.76	0.01**
หลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ	35	24.97	1.85		

หมายเหตุ **p < 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนฯ มีทักษะการสื่อสารสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 24.97 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.85 และคะแนนก่อนใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.57 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.79 ทั้งนี้ มีค่าการทดสอบ t (t-test) เท่ากับ 25.76

ตารางที่ 3 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ

ทักษะ การสื่อสาร (คะแนนเต็ม)	ผลระดับพัฒนาการทักษะการสื่อสาร					
	หน่วยการ เรียนรู้ที่ 1	หน่วยการ เรียนรู้ที่ 2	ค่าเฉลี่ย		หน่วยการ เรียนรู้ที่ 3	ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$ (S.D.)	$\bar{X}$ (S.D.)	ความก้าวหน้า สัมพัทธ์	แปลผล	ความก้าวหน้า สัมพัทธ์	แปลผล
เฉลี่ยรวม	12.47 (2.45)	15.42 (1.89)	35.65	ปานกลาง	17.96 (1.79)	51.85 สูง

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ มีค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าสัมพัทธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เท่ากับ 35.65 มีพัฒนาการ อยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าสัมพัทธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เท่ากับ 51.85 มีพัฒนาการ อยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 4 ผลการประเมินระดับซอฟต์แวร์สกิล (Soft Skills) ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ทักษะ	ผลการประเมินระดับซอฟต์แวร์สกิล (Soft Skills)					
	หน่วยการ	หน่วยการ	ค่าเฉลี่ย		หน่วยการ	ค่าเฉลี่ย
การทำงานร่วมกับผู้อื่น (คะแนนเต็ม)	เรียนรู้ที่ 1 $\bar{X}$ (S.D.)	เรียนรู้ที่ 2 $\bar{X}$ (S.D.)	ความก้าวหน้าสัมพัทธ์	แปลผล	เรียนรู้ที่ 3 $\bar{X}$ (S.D.)	ความก้าวหน้าสัมพัทธ์
เฉลี่ยรวม	2.21 (0.67)	3.10 (0.49)	36.08	ปานกลาง	3.87 (0.34)	54.64 สูง

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินระดับซอฟต์แวร์สกิล (Soft Skills) ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าสัมพัทธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เท่ากับ 36.08 มีพัฒนาการอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าสัมพัทธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เท่ากับ 54.64 มีพัฒนาการอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 5 ผลการประเมินระดับซอฟต์แวร์สกิล (Soft Skills) ด้านการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ทักษะการแก้ปัญหา (คะแนนเต็ม)	ผลการประเมินระดับซอฟต์แวร์สกิล (Soft Skills)					
	หน่วยการ	หน่วยการ	ค่าเฉลี่ย		หน่วยการ	ค่าเฉลี่ย
	เรียนรู้ที่ 1 $\bar{X}$ (S.D.)	เรียนรู้ที่ 2 $\bar{X}$ (S.D.)	ความก้าวหน้าสัมพัทธ์	แปลผล	เรียนรู้ที่ 3 $\bar{X}$ (S.D.)	ความก้าวหน้าสัมพัทธ์
เฉลี่ยรวม	1.95 (0.57)	3.00 (0.39)	22.38	ต้น	3.88 (0.28)	37.15 ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการประเมินระดับซอฟต์แวร์สกิล (Soft Skills) ด้านการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าสัมพัทธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เท่ากับ 23.38 มีพัฒนาการอยู่ในระดับต้น และค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าสัมพัทธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เท่ากับ 37.15 มีพัฒนาการอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ภาพรวมผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านเนื้อหาและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.83	0.46	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.89	0.35	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.89	0.32	มากที่สุด
ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน	4.87	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนฯ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ฯ มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดทักษะการสื่อสาร และซอฟต์แวร์สก็ล จะเห็นว่าการวิจัยเรื่องนี้เป็นนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีขั้นตอนและการหาคุณภาพอย่างเป็นระบบ สามารถนำไปใช้ขยายผลกับผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ในบริบทที่ไม่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมผู้เรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและซอฟต์แวร์สก็ล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนฯ จึงส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่บรรลุวัตถุประสงค์และผู้เรียนซอฟต์แวร์สก็ลด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5Cs Model ในรูปแบบการเรียนการสอนฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีการส่งเสริมผู้เรียนอย่างมีกระบวนการและขั้นตอนที่ชัดเจนที่ได้มาจากการใช้ทฤษฎีสมรรถนะที่เน้นกระบวนการทางสังคม จากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะสังเกตเห็นว่ามีผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านคุณสมบัติและหน้าที่ของภาษา เกิดทักษะการสื่อสาร ได้รับการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการแก้ปัญหา ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “Explicating the social constructionist perspective on crisis communication and crisis management research: a review of communication and business journals” (Zhao, 2020) ที่เป็นการวิเคราะห์มุมมองการสร้างความหมายโดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางสังคมผ่านกระบวนการทางสังคม การสื่อสารมีบทบาทสำคัญในการสร้างความหมายของวิกฤต ส่งผลต่อวิธีการตีความ รับรู้และตอบสนองต่อวิกฤตของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มุ่งเน้นไปที่ประเด็นการจัดการภาพลักษณ์ การควบคุมข่าวสาร แก้ปัญหาและการโน้มน้าวใจ

2. ผลการประเมินระดับซอฟต์แวร์สก็ล (Soft Skills) ภาพรวมอยู่ในระดับสูง เนื่องจากผู้วิจัยใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ ที่เหมาะสมและมีการตรวจสอบประสิทธิภาพโดยการทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) นำข้อบกพร่องหรือข้อแก้ไข มาปรับแก้และพัฒนาจนทำให้รูปแบบการเรียนการสอนฯ สมบูรณ์พร้อมที่นำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ร่วมกับการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการแก้ปัญหาไปพร้อมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “Use of the Social Constructivist Approach in Teaching Oral Skill to First Year BA Students of English” (Beghoul and Chelghoum, 2020) แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมความทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญของซอฟต์แวร์สก็ล โดยใช้แนวการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสมรรถนะที่เน้นกระบวนการทางสังคม เช่นกันกับงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” (Tanprasertkul, 2013) งานวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีสมรรถนะที่เน้นกระบวนการทางสังคมในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาและหาคำตอบ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร และทักษะการทำงานเป็นทีม จะเห็นได้ว่าการใช้รูปแบบการเรียน

การสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมจากกระบวนการที่ได้มาจากทฤษฎีสมมติฐานที่เน้นกระบวนการทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ และผู้เรียนควรเข้าใจจุดประสงค์ในการเรียนรู้ก่อน เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตจริงในบริบทของผู้เรียนได้

1.2 ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหาหรือบทอ่านให้เหมาะสมกับระดับชั้นและความสนใจของผู้เรียน ปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ที่สำคัญผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก กระตุ้น เสริมแรง ให้คำแนะนำ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่ผู้เรียนสนใจและได้นำเสนอคำตอบที่หลากหลายอย่างมีเหตุผล

1.3 สถานศึกษาที่เน้นการส่งเสริมผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และซอฟต์แวร์สเกลการวัดผลของการจัดการเรียนรู้ 5Cs Model ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานศึกษาหรือนำไปวางแผนในการจัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมสมรรถนะสำหรับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเพื่อเปรียบเทียบซอฟต์แวร์สเกลที่ใช้เนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการขับเคลื่อนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อื่น ๆ ที่ทันสมัย

2.2 ควรศึกษาประสิทธิผลของนวัตกรรมฯ ในรูปแบบการเรียนรู้ 5Cs Model ที่มีต่อตัวแปรอื่น ๆ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น สมรรถนะอนาคต ทักษะการสร้างคุณค่าและนวัตกรรม การคิดขั้นสูง เป็นต้น ตามความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- Beghou, Y., and Chelghoum, A. (2020). *Use of the Social Constructivist Approach in Teaching Oral Skill to First Year BA Students of English*. In The Second National Conference on Language, Mind and Learner's Cognitive Capacities.
- Bronson, E. (2007). Career and technical education is ideally suited to teaching students the soft skills needed to succeed in the 21st century workplace. *Techniques: Connecting Education & Career*, 82(7), 30-31.
- Brooks, R., Flanders, A., Jones, M., Kane, S. P., McKissick, J. C., and Shepherd, T. (2008). *A study of workforce training needs for the agribusiness industry in Georgia*. Athens: University of Georgia Research Foundation.
- Han, L. (2011). *Soft Skills Lists-28 Skills to Working Smart*. [Online]. Retrieved 4 March 2023 from: <http://bemycareercoach.com/soft-skills/hard-skills-soft-skills.html>.

- Intakaew, A. (2017). *A Study and Development English Teaching Model to Enhance Listening and Speaking Skills of Undergraduate Students: A Mixed Method Research*. Thesis of the Degree of Doctor of Education. Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Khanjanawasee, S. (2016). *Properly Using Statistic for Research*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Kochasit, S., Intarasuit, J. and Suwannaphruek, T. (2017). Teaching English for THAILAND 4.0 Students. *Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn*, 7(2), 175-186. (in Thai)
- Mtsweni, E. S., Horne, T., and ven der Poll, J. A. (2016). Soft Skills for Software Project Team Members. *International Journal of Computer Theory and Engineering*, 8(2), 150-155.
- Nillapun, M. (2015). *Research Methodology in Education*. Nakhon Pathom: Silpakorn University. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (2015). *Framework of Reference for Languages (CEFR)*. Bangkok: The Agricultural Co-operate Federation of Thailand Press, LTD. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2017). *The National Education Plan B.E. 2560 – 2579 (2017-2036)*. Bangkok: Prikwarn Graphic Co., LTD. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2019). *The Guideline for developing Students' competencies in Basic Education Level*. Bangkok: 21 Century Co., LTD. (in Thai)
- Ravindran, K., and Bandara, C. M. Y. S. S. (2015). Factors Affecting Acquisition of Soft Skills and the Level of Soft Skills Among University Undergraduates. *The Proceedings of the International Research Symposium Rajarata University of Sri Lanka*, 538-545.
- Savignon, J. S. (1983). *Communicative competence: Theory and classroom practice*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Schneider, C. G. (2015). The LEAP Challenge: Transforming for Students, Essential for Liberal Education. *Liberal Education*, 101(1/2).
- Tanprasertkul, S. (2013). *The 1st Proceeding of The Learning Development for Creativity Using Artificial Intelligence Report*. Bangkok: Office of the Education Council. (in Thai)
- Thailand Education Reform. (2018). *Reform Plan in Education*. Bangkok: Office of the Education Council. (in Thai)
- Wongwanit, S. (2015). *The Needs Assessment*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Wongyai, W. and Patpon, M. (2019). *Soft Skills to Master*. Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Zhao, H. (2020). Explicating the social constructionist perspective on crisis communication and crisis management research: a review of communication and business journals. *Journal of Public Relations Research*, 32(1), 1-22.